

vationibus, verumetiam ab eo, quod præceptorum observationem non tribuunt suis viribus; ut solent Judæi.

Domino beatissimo fratri & coëpiscopo, Asellico, Augustinus in Domino salutem.

Litteras Sanctitatis tuæ, quas ad venerabilem senem Donatianum de cavendi Judaismi disceptatione misisti, ad me ipse dignatus est mittere, atq; ut eis responderem, petendo vehementius* impetravit; quem veritus contemnere, ut possum, Domino adjuvante, respondeo, gratum existimans etiam Charitati tuæ, quod ad te scribendo illi jubenti, quem pro suis meritis ambo veneramus, obtemperare non renui.

Christianos, maximè ex gentibus venientes, judaizare non oportere, Paulus Apostolus docet, ubi ait: Dixi Petro coram omnibus: Si tu, cum sis Judæus, gentiliter & non Judaicè vivis; quemadmodum gentes cogis judaizare? Et secutus adjunxit: Nos, naturà Judæi, & non ex gentibus peccatores; scientes autem, quoniam non justificatur homo ex operibus legis, nisi per fidem Jesu Christi, & nos in Jesu Christo credimus, ut justificemur per fidem Christi, & non ex operibus legis: quoniam ex operibus legis non justificabitur omnis caro. Non solum autem illa opera legis, quæ sunt in veteribus sacramentis, & nunc revelato testamento novo non observantur à Christianis; [sicuti est circumcisio præputii, & sabbati carnalis vacatio, & à quibusdam escis abstinentia, & pecorum in sacrificiis imolatio, & neomenia & azymum, & cætera hujusmodi;] verum etiam illud, quod in lege dictum est: Non concupisces; quod utique & Christianis nullus ambigit esse dicendum; non justificat hominem; nisi per fidem Jesu Christi, & gratiam Dei, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Idem ipse quippe dicit Apostolus: Quid ergo dicemus? Lex peccatum est? Absit! Sed peccatum non cognovi; nisi per legem. Nam concupiscentiam nesciebam; nisi lex diceret: Non concupisces. Occasione autem acceptâ, peccatum per mandatum operatum est in me omnem concupiscentiam. Sine lege enim peccatum mortuum est. Ego autem vivebam aliquando sine lege. Adveniente autem mandato peccatum revixit. Ego autem mortuus sum, & inventum est mihi mandatum, quod erat in vitam, huc esse in mortem. Peccatum enim, occasione acceptâ per mandatum fefellit me, & per illud occidit. Itaq; lex quidem sancta, & mandatum sanctum, & justum & bonum. Quod ergo bonum est, mihi factum est mors? Absit! Sed peccatum, ut appareat peccatum, per bonum mihi operatum est mortem, ut fiat supra modum peccatum peccans per mandatum. Scimus enim, quia lex spiritalis est: ego autem carnalis sum, venundatus sub peccato. Quod enim operor, ignoro; non enim,

quod

Meminis
Possid. in
Ind.

* Al. im-
peravit;

Ad Gal. 2,
14. & seqq.

Ex. 20, 17.

816.

Ad Rom. 7
7. & seqq.